

# Motion till riksdagen

1988/89:Ju17

av Birger Rosqvist m.fl. (s)

med anledning av prop. 1988/89:118 om ändring i lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott, m.m.

---

För de allra flesta framstår det som en självklarhet att alkohol och trafik inte hör ihop.

Somliga tycks dock ha den uppfattningen att en viss konsumtion av alkohol och bilkörning är acceptabel. Med upp till 0,5 promilles alkoholhalt i blodet och ytterligare tillägg för en viss felmarginal är detta ju också tillåtet och sanktionerat av samhället. Eventuella ändringar av detta förhållande menar man kan skjutas på framtiden.

Det står emellertid klart att påverkan av alkoholen inträder långt tidigare än vid gränsen 0.5 promille när det gäller förmågan att säkert för andra och sig själv framföra ett fordon.

Detta konstaterades också i såväl prop. 1987/88:50 som i trafikutskottets betänkande om säkrare trafik m.m. 1987/88:16. Dessutom angavs i nämnda proposition och på förekommen anledning i utskottsbetänkandet att en sänkning av den nedre gränsen för ansvar för rattonykterhet övervägdes att föreläggas riksdagen redan under 1988.

Det är därför med stor förvåning vi nu 1989 konstaterar att frågan om sänkning av promillegränsen skjutits på en obestämd framtid i föreliggande proposition 1988/89:118.

Det finns starka krav hos en bred opinion och allmänhet för en kraftig sänkning av promillegränsen.

Det förordas en s.k. principiell nollgräns. Den uppslutning som finns för ett sådant ställningstagande finns såväl hos ett flertal tunga myndigheter och instanser med speciell inriktning för trafiksäkerhet som från medborgarnas sida.

Denna uppslutning utgör en viktig förutsättning för att lyckas med att hålla trafiken fri från alkoholpåverkande förare.

Det finns alltför många människor som fått göra hårdhänta erfarenheter och fått lida för skador till följd av att alkohol och trafik inte hållits isär.

Om det av rättssäkerhetsskäl inte är möjligt att införa en principiell nollgräns bör regeringen lägga fram förslag om en definitiv promillegräns. Med en definitiv promillegräns menar vi att inga överskridanden av denna gräns skall accepteras p.g.a. osäkerhet i mätmetoderna. Förslagsvis bör den definitiva promillegränsen vara 0,2. Det betyder att i praktiken måste förarna avstå från att utnyttja alkohol om de skall vara säkra på att inte passera straffbarhetsgränsen.

Vi anser att det redan nu dragit alltför långt ut på tiden vad gäller förslag

och beslut om sänkning av straffbarhetsgräns för s.k. promillekörning.  
Argumenten för att ytterligare fördröja detta ärende går inte att acceptera.

Mot. 1988/89

Ju17

## Hemställan

Med hänvisning till det anförda föreslår vi

att riksdagen hos regeringen begär *dets* förslag om sänkning av promillereglerna i enlighet med vad som anges i motionen, *dets* att beredning av ärendet sker så skyndsamt att riksdagsbehandling och beslut kan ske 1989.

Stockholm den 5 april 1989

*Birger Rosqvist (s)*

*Sven-Gösta Signell (s)*

*Rune Johansson (s)*

*Yngve Wernersson (s)*

*Ove Karlsson (s)*

*Margit Sandéhn (s)*

*Sten-Ove Sundström (s)*

*Jarl Lander (s)*



